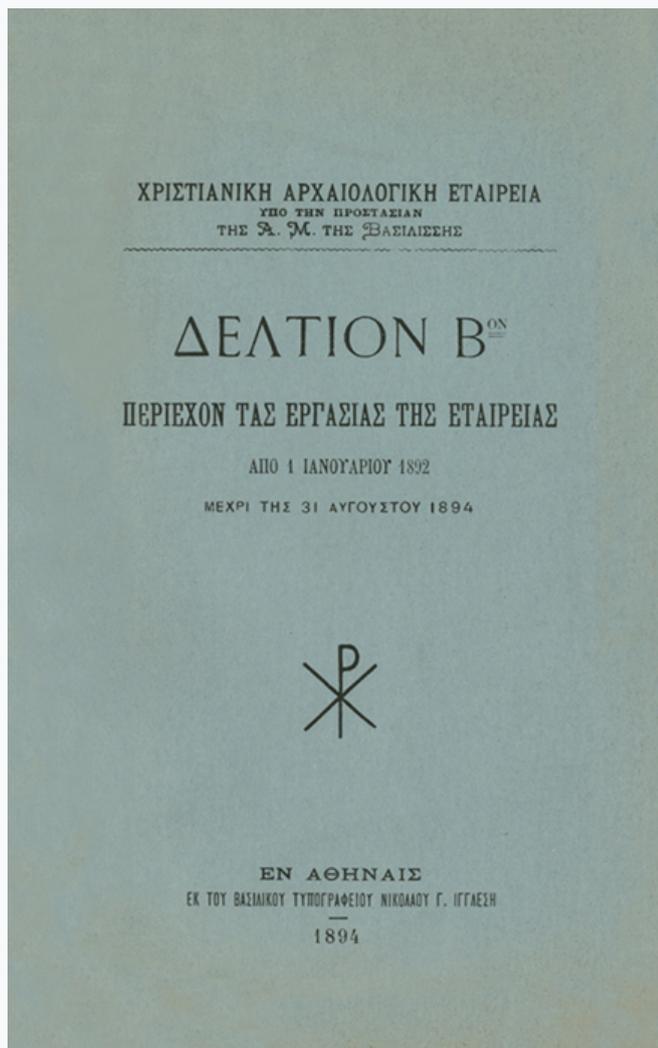

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 2 (1894)

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α'

Έκθεσις εξελεγκτικής επιτροπής

Α. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, Ι. Γ. ΠΛΑΤΥΣ, Δ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΗΣ

doi: [10.12681/dchae.1527](https://doi.org/10.12681/dchae.1527)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Α., ΠΛΑΤΥΣ Ι. Γ., & ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΗΣ Δ. (1894). Έκθεσις εξελεγκτικής επιτροπής. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 2, 112-115. <https://doi.org/10.12681/dchae.1527>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Έκθεσις εξελεγκτικής επιτροπής

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α' • Σελ. 112-115

ΑΘΗΝΑ 1894

[20 Φεβρουαρίου 1893.—Προεδρεία κ. Ἀριστείδου Παππούδωφ.—Κατά τὴν συνεδρίασιν ταύτην τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Δ. Παπαγεωργίου ἡ ἐκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς].

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Κύριοι,

Συνωδᾷ τοῖς κεκανονισμένοις υποβάλλομεν ὑμῖν τὸ πόρισμα τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν ἐντολῆς.

Ταμεῖον. Τὸ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους ἐν αὐτῷ χρηματικὸν ποσὸν ἀνήρχετο εἰς δρ. 676 25)100. Τὰ ἔσοδα τοῦ λήξαντος ἔτους 1892 ἀνήλθον ἐν ὄλῳ εἰς δρ. 3367.80 συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἔτους 1891, δηλ. μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τούτου τὰ ἔσοδα εἰσὶν ὀλιγώτερα κατὰ δρ. 200 περίπου ἐκείνου. Τὰ δὲ ἔξοδα ἀνήλθον εἰς δρ. 2,691 55)100 κατὰ τὰ ἐκδοθέντα ἐντάλματα πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 57—85 συμπεριλαμβανομένου.

Ἡ διαφορὰ τῶν κατ' ἔλαττον περίπου δρ. διακοσίων (200) προῆλθεν διότι, κατὰ τὸ ἔτος 1891 εἰσεπράχθησαν δρ. 980 30 ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν σχεδιογραφημάτων Θεμισίου, ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων δρ. 500 ληφθεισῶν ἀπὸ τῶν ἐντοκον λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρείας παρὰ τῇ Πιστωτικῇ Τραπεζῇ μενουσι Δρ. 480. κατὰ δὲ τὸ λήξαν ἔτος 1892 ἐκ τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς ἐλήφθησαν Δρ. 700, ἐκ τούτων ἀφαιρουμένων Δρ. 500 εἰσπραχθεισῶν πρώτην φοράν ἐφέτος ἀπὸ τῶν Δημόν Ἀθηναίων μένουσιν Δρ. 200.

Ἡ ὅλη χρηματικὴ περιουσία τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1892 ἀνήρχετο εἰς Δρ. 1824.10 ἐξ ὧν Δρ. 1147.85 ἦσαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀνοικτοῦ ἐντόκου Λογαριασμοῦ

Κατὰ τὸ μητρώον τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας ἀνέρχονται εἰς 234, ἐξ ὧν 42 ἐπίτιμα, 80 ἀντεπιστέλλοντα καὶ 112 τακτικά· ἐκ τούτων καθυστεροῦν τὰς συνδρομάς των 27, ὧν μέρος εἰσεπράχθη κατὰ τὸ τρέγον διάστημα.

Τοιαύτη ἐν ὀλίγοις εἶναι μετὰ ὀκταετῆ σχεδὸν βίον ἡ θέσις τῆς Ἑταιρείας ἥτις, δεόν νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ μελέτην περὶ ἐξευρέσεως πόρων ἀνταποκρινομένων εἰς τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ καὶ τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου, διότι καθ' ἃ καὶ ὁ Ταμίης κ. Γ. Ι. Δαυρούτης ὁ διακρινόμενος ἐπὶ ζήλῳ καὶ παραδειγματικῇ ἀκριβείᾳ ἐν τε τῇ ἐκθέσει του παρατηρεῖ καὶ ἡμῖν διὰ ζωσῆς παρέστησεν, ὁ περιορισμὸς τῶν πόρων εἰς μόνον τὰς συνδρομάς αὐταὶ οὐδὲ εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τῆς Ἑταιρείας δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσι.

Γραφεῖον. Δὲν δυνάμεθα ἡ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ συγχαρῶμεν καὶ τὸν Γ. Γραμματέα τῆς Ἑταιρείας κ. Κ. Δ. Καπράλον διὰ τὴν τάξιν, τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸν ἐντεχνον διοργανισμὸν ὃν ἡ ἐπιτροπὴ παρετήρησεν ἐν τοῖς βιβλίοις τοῖς ἐγγράφοις καὶ τῷ ἀρχεῖῳ. Ὁ κ. Καπράλος μετὰ τῶν ἄλλων βιβλίων ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 1891 τηρῶν ἰδιαίτερον βιβλίον ἐν ᾧ δύναται τις νὰ εὕρῃ πᾶν δημοσίευμα σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν, ὥστε ὡς ἐν κατόπτρῳ βλέπει τις τὴν ἐν γένει δρᾶσιν τῆς Ἑταιρείας.

Ἐξετάζοντες τὸ βιβλίον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων μετὰ τῶν 38 εἰσελθόντων διαφόρων, ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν μας, τὸ ὑπ' ἀριθ. 78, ὅπερ εἶνε ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς Μονῆς τῆς Ὀσίας Φιλοθέης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο σχετίζεται πρὸς τὸ, ἐκ τῶν 60 ἐξελθόντων, ὑπ' ἀριθ. 413 ἀπευθυνόμενον πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην καὶ ἀφορᾷ τὴν διόσωσιν τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς καὶ τοῦ Ναοῦ. Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χριστιανικῶν τούτων οἰκοδομημάτων σὺν τῇ ὑπογείῳ κρύπτῃ, ἥτις εὐχόμεθα νὰ διεσωθῇ, ὡς κάλλιστα γνωρίζετε, ἡ σκαπάνη τῆς καταστροφῆς ἐφέστη μόνον τὸ ἐστιατόριον τῆς Μονῆς, τοῦ δὲ Ναοῦ κατὲς στρεψε μόνον τὴν δυτικὴν πλευράν. Τὸ ἐναπομείναν μέρος

ἐκ τοῦ παλαιοῦ Ναοῦ, τοῦτο ἐν μέρει ἐπισκευασθὲν ἠλλοιωθή, οὐχ' ἦττον σώζονται ἔτι ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς διάφοροι ἱεροτοιογραφίαι, ὧν τὴν διάσωσιν διὰ φωτογραφικῶν ἀπεικονισμάτων συνιστῶμεν εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ἔσσον ὁ πανδαμάτωρ χρόνος φεῖδεται αὐτῶν. Σήμερον ἐκ τοῦ ὄλου τῆς καταστάσεως τοῦ παρελθόντος δὲν ἔμεινε ἢ ἡ ἐνθυμησις, ὅτι ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ἐκεῖνου χώρου, ἐπὶ μικρᾶς τινος ἀπλουστάτης τραπέζης ὑποβασταζούσης ὀλίγους ἄνθρακας ἡμισβεσμένους ἐπὶ ἀπλοῦ μικροτέρου τεμαχίου κεράμου καίοντα λιθαιωτόν, ἦναπτεν οἱ εὐσεβεῖς μικρὰν ἐξ ὑελοποτηρίου κανδύλιν, ἀμυδρὰν ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐκπέμπουσαν λάμψιν, ἔμπροσθεν δὲ τῆς ὑπὸ ἐσκωριασμένης σιδηρᾶς κυγκλίδος ἐφραγμένης θύρας τοῦ παλαιοῦ Χριστιανικοῦ Βασιλικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, γραῖα τις κατεσκληκυῖα ἐν ἡμέρᾳ ἔτεινε τὴν τρέμουσαν χεῖρά της εἰς τὸ ἔλεος τοῦ διαβάτου!

Ἐτερον σπουδαῖον ἐξεληθὸν ἔγγραφον ἡ Ἐπιτροπὴ παρητήρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 423 ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, δι' οὗ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐταιρείας ζητεῖ χριστιανικά τινα κειμήλια ἐκ τῆς Ἀνατ. Ρωμυλίας. Συγχαίροντες τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπὶ ταῖς τοιαύταις πατρικαῖς μερίμναις, εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ταχέως εὐάριστον τὴν ἀπάντησιν ἐκ μέρους τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς.

Μουσεῖον. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ καὶ ἐξελέγξῃ αὐτό. Ὡς κάλλιστα γνωρίζετε, τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρείας μετεκομίσθη εἰς ἐν δωματίον τῆς νεοδημητρίου οἰκίας τῆς Μητροπόλεως, τοῦ ἐποίου τὴν κλεῖδα κατέχει ἡ Α. Σ. Δις ἐζητήσαμεν διὰ τοῦ ὑπαλλήλου κυρίου Φιλίππιδου νὰ ὠρισθῇ ἡμῖν ἡ ὥρα τῆς ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἡμῶν τούτῳ ἐπισκέψεως, ἀλλ' ἀτυχῶς καίτοι προθύμως ὀριζομένη ἀπετύγχανε ἔνεκα ἄλλων σπουδαίων ἀσχολιῶν ἀναγκαζουσῶν τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην ν' ἀπουσιάξῃ.

Ἐν ἔτι 1891 εἶχομεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐταιρείας τὸ πρῶτον ἀξιοσημεῖωτον γεγονός τῆς Ἐκθέσεως τῶν σχεδιογραφημάτων τοῦ Θεορίου, ἐν ἔτει 1892 ἔχομεν ἕτερα δύο :

α'. Τὴν ψήφισιν τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Δήμου

Ἀθηναίων ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας εἰσφορᾶς ἐκ δρ. 1000, ἧτις ὑπὸ τῆς Νομαρχιακῆς ἀρχῆς ἐψαλιδίσθη κατὰ τὸ ἡμισὺ λογισθεῖσα ὡς φαίνεται καὶ ὡς μὴ ἔδει ὡς ἔξοδοαπολυτελείας· οὐχ' ἦττον ἐγένετο ἔναρξις βεβιαίως ἐτησίου προσόδου.

β'. Ἡ ἔκδοσις τοῦ πρώτου Δελτίου τῆς Ἑταιρείας δι' οὗ γνωρίζεται ἐπὶ πλέον ἡ ὑπαρξίς τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ βεβιαίως προΐοντος τοῦ χρόνου καταχωρησθήσονται διάφοροι ἐπιστημονικαὶ μελέται πολλὰ διάλευκκίνουσαι, ἀλλ' ἔπερ σπουδαιότερον, δι' αὐτοῦ γνωσθήσεται καὶ ἀνά τὸν ἔξω κόσμον ἡ ὑπαρξίς ἐνὸς Χριστιανικοῦ Μουσείου τοῦ ὁποίου τὰ πολύτιμα κειμήλια καὶ ἱερά ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἐν πλείστῳ μέρει διὰ κόπου καὶ μόχθου πολυτρόπως ἤρξατο καὶ ἐξακολουθεῖ συνάγειν ἢ ἀκάματος δραστηριότητος τοῦ Διευθυντοῦ κ. Γεωργίου Λαμπάκη, καὶ τὰ ὁποῖα τοῦλάχιστον θὰ βλέπη τις ἐν ὠραίαις καλλιτεχνικαῖς φωτοτυπίασι καὶ θὰ λαμβάνῃ ἰδέαν τινα τούτων, μέχρις οὗτου, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, λιμενισθῶσιν ἐν καταλλήλῳ χώρῳ ὀνομαζομένῳ : Μουσεῖον τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1893.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Α. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ι. Γ. ΠΛΑΤΥΣ

Δ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΗΣ εἰσηγητής

[6 Φεβρουαρίου 1894.—Προεδρεῖα κ. Ἀριστείδου Παππούδωφ.—Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην τῆς Γ. Συνελεύσεως ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Κ. Δ. Καπράλου ἡ ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ 1893—Εἶτα ὁ κ. Γ. Λαμπάκης Διευθυντὴς τοῦ Μουσείου καὶ ὁ κ. Γ. Ἰ. Δουρούτης ταμίαις ὑπέβαλον τὰς σχετικὰς αὐτῶν ἐκθέσεις.—Ἐν τέλει συμφώνως τῷ 33 ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ ἐξελέγη τριμελὴς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Ν. Τσιγαρᾶ, Ἰωσήφ Ἰωακείμ καὶ Ἐμ. Ραυτοπούλου].